

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 279

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 aprilie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 137 din 10 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă.....	1-3	Programului național multianual pe perioada 2002-2005 de susținere a investițiilor realizate de către întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, precum și a investițiilor de modernizare/retehnologizare a întreprinderilor mici și mijlocii 3-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
46. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie pentru aprobarea Procedurii de implementare a		REPUBLICĂRI
		Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 137

din 10 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Dana Titian — procuror
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

excepție ridicată de Dumitru Guță în Dosarul nr. 8.451/2004 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, arată că stabilirea de către legiuitor, în temeiul prerogativelor conferite acestuia de dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, a unor reguli procedurale privind competența de soluționare a căii de atac a recursului nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă,

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 8.451/2004, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Din examinarea notelor scrise depuse de autorul excepției în motivarea acesteia reiese că obiectul criticii de neconstituționalitate îl constituie numai dispozițiile art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 195/2004.

Excepția a fost ridicată de Dumitru Guță, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 546 din 12 septembrie 2003, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud în Dosarul nr. 200/2003, ce are ca obiect un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), precum și celor ale art. 16 alin. (2). În acest sens arată că transmiterea către Curtea de Apel Cluj a recursului promovat împotriva sentinței civile pronunțate de Tribunalul Bistrița-Năsăud s-a dispus prin încălcarea Constituției, „întrucât la data promovării recursului norma juridică în vigoare și aplicabilă era cea a art. 308 raportat la art. 4 din Codul de procedură civilă“, astfel încât soluționarea recursului intră în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă arată că, potrivit dispozițiilor art. II din Legea nr. 195/2004, recursurile împotriva hotărârilor date fără drept de apel, potrivit legii în vigoare la data pronunțării lor, și aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, se trimit spre judecată instanțelor imediat superioare celor care au pronunțat hotărârea în primă instanță. În acest context, precizează faptul că hotărârile la care se referă textul legal mai sus menționat „au ajuns“ pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție ca urmare a modificării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003.

Totodată, arată că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), „Legea nr. 195/2004 ar trebui să dispună numai pentru viitor, instanțele deja investite neavând posibilitatea trimiterii cauzelor aflate pe rolul lor altor instanțe“. Instanța consideră că „excepția de neconstituționalitate nu este admisibilă“, deoarece, ca urmare a revizuirii Constituției, la art. 115 alin. (8) se prevede că prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, apreciază că textul legal criticat nu aduce atingere principiilor statului de drept, al aplicării legii în timp ori celui al egalității în drepturi a cetățenilor, ci, dimpotrivă, reprezintă o expresie a aplicării acestor norme. În acest sens arată că procedura de judecată, în

ansamblul său, se întemeiază pe dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, care prevăd în mod expres că reglementarea competenței, a procedurii de judecată și a exercitării căilor de atac se face numai prin lege. Prin dispozițiile legale deduse controlului, care prevăd judecarea recursului de către instanța imediat superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată, legiuitorul a avut în vedere soluționarea cauzei într-un termen mai scurt, cu respectarea însă a tuturor celorlalte drepturi și garanții procesuale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 195/2004 față de art. 15 alin. (2) din Constituție, din „formularea textelor de lege criticate rezultă că acestea se aplică pentru viitor, de la data intrării lor în vigoare și nu produc efecte retroactive“. Totodată, precizează faptul că dispozițiile criticate stabilesc competența instanțelor judecătorești, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, Avocatul Poporului consideră că nu poate fi primită nici critica privind contrarietatea dispozițiilor art. II din Legea nr. 195/2004 față de prevederile art. 115 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței se vor reglementa, dacă este cazul, prin legea de aprobare sau de respingere a acesteia, ceea ce, în cauza de față, s-a realizat prin Legea nr. 195/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din notele scrise depuse de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, dispoziții care au următorul conținut: *„În situațiile în care, potrivit dispozițiilor prezentului cod sau ale legii speciale, încheierile sau alte hotărâri pronunțate de instanțele judecătorești sunt supuse numai recursului, judecarea acestei căi de atac este de competența instanței imediat superioare celei care a pronunțat hotărârea în cauză sau, după caz, de competența instanței expres prevăzute de lege.“*

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (2), care au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (5): *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“*;

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*“;

— Art. 16 alin. (2): „Nimeni nu este mai presus de lege.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că normele procedurale criticate nu retroactivează, ci, dimpotrivă, au semnificația aplicării imediate a unor reguli de competență. Prin dispozițiile legale deduse controlului de constituționalitate, legiuitorul a avut în vedere soluționarea cauzei într-un termen mai scurt, cu respectarea însă a tuturor celorlalte drepturi și garanții procesuale. Astfel, prin excluderea din sfera competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție a recursurilor împotriva hotărârilor pentru care legea prevede numai această cale de atac, s-a avut în vedere deblocarea activității acestei instanțe, în scopul evitării posibilelor dificultăți în aplicarea principiilor privind echitatea procesului civil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 436 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.263 din 28 decembrie 2004, apreciind că „reglementarea care formează obiectul excepției de neconstituționalitate se

înscrie în rândul măsurilor de perfecționare a procedurii civile, în cadrul reformei sistemului judiciar“. De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a constatat că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea de a stabili competența instanțelor de judecată și normele de procedură judiciară, cu condiția implicită de a nu contraveni altor norme și principii constituționale. Or, dispozițiile legale atacate, prin care s-a stabilit competența instanțelor în judecarea căilor de atac, nu contravin normelor și principiilor consacrate prin Constituția României.“

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Guță în Dosarul nr. 8.451/2004 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII ȘI COOPERAȚIE

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de implementare a Programului național multianual pe perioada 2002—2005 de susținere a investițiilor realizate de către întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, precum și a investițiilor de modernizare/retehnologizare a întreprinderilor mici și mijlocii

Având în vedere prevederile anexei nr. 3/12/23 la Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, precum și prevederile art. 4 alin. (1) pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie emite prezentul ordin.

Articol unic. — (1) Se aprobă Procedura de implementare a Programului național multianual pe perioada 2002—2005 de susținere a investițiilor realizate de către întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, precum și a

investițiilor de modernizare/retehnologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperație,
Eugen Ovidiu Chirovici

București, 16 martie 2005.
Nr. 46.

ANEXĂ

PROCEDURĂ DE IMPLEMENTARE
a Programului național multianual pe perioada 2002—2005 de susținere a investițiilor realizate
de către întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, precum și a investițiilor de modernizare/retehnologizare
a întreprinderilor mici și mijlocii

1. Obiectivul Programului

Obiectivul Programului național multianual pe perioada 2002—2005 de susținere a investițiilor realizate de către întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, precum și a investițiilor de modernizare/retehnologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, denumit în continuare *Program*, îl constituie susținerea investițiilor realizate de întreprinderile nou-înființate, precum și de întreprinderile mici și mijlocii (*IMM*) în sectoarele economice prioritare stabilite prin prezenta procedură, creșterea volumului de activitate și a competitivității IMM din aceste sectoare.

2. Bugetul Programului

Bugetul alocat Programului pentru anul bugetar 2005 este de 100 miliarde lei, defalcat astfel:

- 97,2 miliarde lei pentru acordarea de alocații financiare nerambursabile (*AFN*) beneficiarilor eligibili;
- 2,8 miliarde lei la dispoziția Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperație (*ANIMMC*), constând în cheltuieli pentru implementarea, administrarea, monitorizarea și evaluarea Programului (cheltuieli materiale și servicii: cheltuieli pentru derularea procedurii de achiziție publică, cheltuieli de promovare a Programului etc.).

3. Implementarea Programului

3.1. ANIMMC este administratorul Programului, iar derularea acestuia se realizează prin intermediul unei bănci comerciale (*bancă*) ce urmează a fi selectată prin licitație publică deschisă, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii.

3.2. ANIMMC va încheia cu banca selectată conform subpct. 3.1 un contract de prestări de servicii în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data transmiterii comunicării privind rezultatul aplicării procedurii de licitație publică deschisă.

3.3. Banca va demara implementarea Programului în termen de 20 de zile calendaristice de la data încheierii contractului de prestări de servicii.

3.4. În vederea administrării corespunzătoare a Programului, în cadrul ANIMMC se va constitui o unitate de implementare a Programului (*UIP*). Structura organizatorică, numărul de persoane, atribuțiile și responsabilitățile UIP vor fi stabilite prin ordin al președintelui ANIMMC.

4. Beneficiari eligibili

4.1. Pot beneficia de prevederile Programului întreprinderile nou-înființate, microîntreprinderile, precum și întreprinderile mici și mijlocii care îndeplinesc cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:

a) sunt definite conform art. 2 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii și își desfășoară activitatea în România;

b) au capital social integral privat;

c) și-au îndeplinit la termen obligațiile exigibile de plată a contribuțiilor, impozitelor și taxelor către bugetul de stat, bugetele speciale și bugetele locale, prevăzute de legislația în vigoare;

d) nu au credite restante;

e) nu sunt în stare de faliment ori de lichidare, nu au afacerile administrate de un judecător-sindic, nu au activitățile comerciale suspendate sau nu se află într-o situație similară cu cele menționate mai sus, reglementată de lege;

f) nu fac obiectul unei proceduri legale pentru declararea lor în una dintre situațiile prevăzute la lit. e);

g) respectă criteriul de independență așa cum este definit în art. 3 alin. (2) din Legea nr. 346/2004;

h) îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute de normele specifice de creditare ale băncii, pentru a obține creditul asociat.

4.2. În sensul Programului, o societate comercială este considerată întreprindere nou-înființată dacă:

a) a fost înființată cu cel mult 2 ani înaintea datei de solicitare a AFN sau nu a înregistrat venituri din exploatare în ultimul an fiscal;

b) are un număr mediu scriptic anual de salariați de maximum 49 inclusiv, calculat conform art. 5 și art. 6 alin. (1) din Legea nr. 346/2004;

c) are o cifră de afaceri anuală echivalentă în lei cu până la 8 milioane euro sau un rezultat anual al bilanțului contabil care nu depășește echivalentul în lei a 5 milioane euro, conform art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 346/2004.

4.3. În sensul Programului, o societate comercială este considerată microîntreprindere dacă:

a) a fost înființată cu cel puțin un an înaintea datei de solicitare a AFN și a înregistrat venituri din exploatare de cel puțin 3 luni;

b) are un număr mediu scriptic anual de salariați de maximum 9 inclusiv, calculat conform art. 5 și art. 6 alin. (1) din Legea nr. 346/2004;

c) are o cifră de afaceri anuală echivalentă în lei cu până la 8 milioane euro sau un rezultat anual al bilanțului contabil care nu depășește echivalentul în lei a 5 milioane euro, conform art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 346/2004.

4.4. În sensul Programului, o societate comercială este considerată întreprindere mică sau mijlocie dacă:

a) a fost înființată cu cel puțin 2 ani înaintea datei de solicitare a AFN și a înregistrat venituri din exploatare în fiecare dintre ultimii 2 ani anteriori solicitării AFN;

b) are un număr mediu scriptic anual de salariați de maximum 249 inclusiv, calculat conform art. 5 și art. 6 alin. (1) din Legea nr. 346/2004;

c) are o cifră de afaceri anuală echivalentă în lei cu până la 8 milioane euro sau un rezultat anual al bilanțului contabil care nu depășește echivalentul în lei a 5 milioane euro, conform art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 346/2004.

5. Termenii și condițiile Programului

5.1. În cadrul Programului se susțin prin AFN investițiile realizate de beneficiarii eligibili în sectoarele economice/activitățile eligibile prevăzute în anexa la prezenta procedură.

5.2. AFN ce poate fi acordată unui beneficiar eligibil nu poate depăși echivalentul în lei a 50.000 euro, în cazul întreprinderilor mici și mijlocii, conform subpct. 4.4, respectiv 10.000 euro, pentru întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, conform subpct. 4.2, respectiv 4.3, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și în același timp nu poate acoperi mai mult de 40% din valoarea proiectului de investiții.

5.3. Banca selectată va acorda beneficiarului eligibil un credit de finanțare, pe termen mediu sau lung, care va acoperi minimum 45% din valoarea proiectului de investiții.

5.4. Contribuția proprie a beneficiarului eligibil trebuie să fie de minim 15% din valoarea proiectului de investiții, în natură sau în numerar.

5.5. AFN poate fi utilizată pentru achiziționarea de active corporale și necorporale de tipul: terenuri, clădiri, construcții, mașini, utilaje și echipamente, mijloace de transport de mărfuri, brevete de invenție, licențe, dar și pentru reconstrucția, extinderea sau modernizarea de active corporale direct legate de realizarea proiectului de investiții.

5.6. Se pot finanța numai achizițiile de mașini, utilaje, echipamente, mijloace de transport de mărfuri care sunt noi (nu second-hand).

5.7. Cheltuielile efectuate înaintea depunerii cererii de finanțare nu sunt eligibile.

5.8. Atât AFN, cât și creditul bancar în cadrul Programului nu pot fi utilizate pentru rambursarea împrumuturilor existente care au fost contractate din alte surse.

5.9. O întreprindere poate beneficia o singură dată de ajutor în cadrul Programului.

6. Modalitatea de derulare a Programului

6.1. Beneficiarul potențial va înainta, personal sau prin poștă, cererea de finanțare însoțită de documentele justificative către ANIMMC. Modelul cererii de finanțare și lista documentelor justificative vor fi stabilite în cadrul contractului dintre ANIMMC și bancă.

6.2. Evaluarea cererilor de finanțare și a documentelor justificative va fi făcută de comitetul de evaluare a programului, conform procedurilor cuprinse în contractul dintre ANIMMC și bancă.

6.3. Membrii, atribuțiile și responsabilitățile Comitetului de evaluare a Programului vor fi stabilite prin ordin al președintelui ANIMMC.

6.4. Decizia cu privire la acordarea AFN și a creditului bancar se va lua în cadrul Comitetului de evaluare a Programului.

6.5. Acordarea AFN și a creditului bancar se va face în baza unui contract încheiat între banca selectată și beneficiar.

7. Dispoziții finale

7.1. Banca selectată în urma licitației publice deschise, modelul cererii de finanțare și lista documentelor justificative vor fi publicate pe site-ul ANIMMC (www.animmc.ro), precum și pe site-ul băncii respective în termen de 3 zile de la data semnării contractului de intermediere financiară.

7.2. Data de la care se pot depune cererile de finanțare și documentele justificative la ANIMMC va fi anunțată anterior cu cel puțin 10 zile calendaristice pe pagina web a ANIMMC (www.animmc.ro).

7.3. Procedura de înregistrare și evaluare a cererilor de finanțare și a documentelor justificative va fi elaborată după selectarea băncii, va fi stipulată în contractul de prestări de servicii și va fi publicată pe site-ul ANIMMC (www.animmc.ro), precum și pe site-ul băncii implementatoare.

ANEXĂ)
la procedură*

LISTA

sectoarelor economice și a activităților eligibile în cadrul Programului național multianual pe perioada 2002—2005 de susținere a investițiilor realizate de către întreprinderi nou-înființate și microîntreprinderi, precum și a investițiilor de modernizare/retehnologizare a întreprinderilor mici și mijlocii

Nr.crt.	Denumirea sectoarelor eligibile	Cod CAEN	Denumirea activităților eligibile
1	Industria textilă și a produselor textile	171	Pregătirea fibrelor și filarea în fire
		172	Producția de țesături
		173	Finisarea materialelor textile
		174	Fabricarea de articole confecționate din textile, cu excepția îmbrăcămintei și lenjeriei de corp
		175	Fabricarea altor articole textile
		176	Fabricarea de metraje obținute prin tricotare sau croșetare
		177	Fabricarea de articole tricotate sau croșetate
		181	Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte din piele
		182	Fabricarea altor articole de îmbrăcăminte și accesorii

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

2	Industria pielăriei și a produselor din piele	192	Fabricarea articolelor de voiaj și marochinărie și a articolelor de harnașament
		193	Fabricarea încălțămintei
3	Fabricarea lemnului și a produselor din lemn	202	Fabricarea de produse stratificate din lemn
		203	Fabricarea de elemente de dulgherie și tâmplărie, pentru construcții
		205	Fabricarea altor produse din lemn; Fabricarea articolelor din plută, paie și împletituri.
4	Fabricarea celulozei, hârtiei și a produselor din hârtie	212	Fabricarea articolelor din hârtie și carton
5	Fabricarea substanțelor, a produselor chimice și a fibrelor sintetice și artificiale	243	Fabricarea vopselelor, lacurilor, cernelii tipografice și masticurilor
		244	Fabricarea de medicamente, produse farmaceutice și naturiste
		2451	Fabricarea săpunurilor, detergenților și a produselor de întreținere
6	Fabricarea produselor din cauciuc și mase plastice	251	Producția de articole din cauciuc
		252	Fabricarea articolelor din material plastic
7	Fabricarea altor produse din materiale nemetalice	261	Fabricarea sticlei și a articolelor din sticlă
		262	Fabricarea produselor din ceramică refractară și nerefractară (exclusiv cele pentru construcții)
8	Industria metalurgică și a produselor din metal	281	Fabricarea de construcții metalice
		282	Producția de rezervoare, cisterne și containere metalice; Producția de radiatoare și cazane pentru încălzire centrală
		285	Tratarea și acoperirea metalelor, operațiuni de mecanică generală
9	Industria de mașini și echipamente	295	Fabricarea altor mașini cu destinație specifică
		297	Fabricarea mașinilor și aparatelor pentru uz casnic
10	Industria de mașini și aparate electrice	316	Producția de alte aparate, echipamente și materiale electrice
11	Industria mijloacelor de transport	3430	Producția de piese și accesorii pentru autovehicule și motoare de autovehicule
		351	Construcții și reparații de nave
12	Alte activități industriale	361	Producția de mobilier
		366	Fabricarea altor produse n.c.a.
		371	Recuperarea deșeurilor și resturilor metalice reciclabile
		372	Recuperarea deșeurilor și resturilor nemetalice reciclabile
13	Industria de echipamente electrice și optice	3002	Fabricarea calculatoarelor și altor echipamente electronice
		3110	Producția de motoare, generatoare și transformatoare electrice
		3210	Producția tuburilor electronice și a altor componente electronice
		3220	Producția de emițătoare radioteleviziune, echipamente și aparate telefonice și telegrafice
		3330	Producția de echipamente de măsură, reglare și control pentru procesele industriale

R E P U B L I C Ă R I**LEGEA Nr. 10/2001****privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989*)****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor și nerestituite se restituie, de regulă în natură, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri ori servicii oferite în echivalent de deținător, cu acordul persoanei îndreptățite, în acordare de acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau de despăgubiri bănești.

(3) Măsurile reparatorii prin echivalent pot fi combinate.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, prin *imobile preluate în mod abuziv* se înțelege:

a) imobilele naționalizate prin Legea nr. 119/1948 pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transporturi, precum și cele naționalizate fără titlu valabil;

b) imobilele preluate prin confiscarea averii, ca urmare a unei hotărâri judecătorești de condamnare pentru infracțiuni de natură politică, prevăzute de legislația penală, săvârșite ca manifestare a opoziției față de sistemul totalitar comunist;

c) imobilele donate statului sau altor persoane juridice în baza unor acte normative speciale adoptate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și alte imobile donate statului, dacă s-a admis acțiunea în anulare sau în constatarea nulității donației printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

d) imobilele preluate de stat pentru neplata impozitelor din motive independente de voința proprietarului sau cele considerate a fi fost abandonate, în baza unei dispoziții administrative sau a unei hotărâri judecătorești, în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989;

e) imobilele preluate de stat în baza unor legi sau a altor acte normative nepublicate, la data preluării, în Monitorul Oficial sau în Buletinul Oficial;

f) imobilele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor și care nu au fost restituite ori pentru care proprietarii nu au primit compensații echitabile;

g) orice alte imobile preluate de stat cu titlu valabil, astfel cum este definit la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare;

h) orice alte imobile preluate fără titlu valabil sau fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, precum și cele preluate fără temei legal prin acte de dispoziție ale organelor locale ale puterii sau ale administrației de stat.

(2) Persoanele ale căror imobile au fost preluate fără titlu valabil își păstrează calitatea de proprietar avută la data preluării, pe care o exercită după primirea deciziei sau

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 10/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001 și a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 7/2001**) privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 25 iulie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 pentru prelungirea unor termene prevăzute de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, aprobată prin Legea nr. 469/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 septembrie 2001;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001 pentru prelungirea unor termene prevăzute de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001, aprobată prin Legea nr. 91/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 5 martie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 175/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 21 decembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 10 iulie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2004;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2003 pentru prelungirea termenului de depunere a actelor doveditoare prevăzut de art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 14 martie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 30 iunie 2003.

**) Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 a fost abrogată începând cu data de 1 ianuarie 2004 prin art. 298 alin. (1) pct. 24 din Legea nr. 571/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

a hotărârii judecătorești de restituire, conform prevederilor prezentei legi.

Art. 3. — (1) Sunt îndreptățite, în înțelesul prezentei legi, la măsuri reparatorii constând în restituire în natură sau, după caz, prin echivalent:

a) persoanele fizice, proprietari ai imobilelor la data preluării în mod abuziv a acestora;

b) persoanele fizice, asociați ai persoanei juridice care deține imobilele și alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv;

c) persoanele juridice, proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv de stat, de organizații cooperatiste sau de orice alte persoane juridice după data de 6 martie 1945; îndreptățirea la măsurile reparatorii prevăzute de prezentul articol este condiționată de continuarea activității ca persoană juridică până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de împrejurarea ca activitatea lor să fi fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, iar acestea să-și fi reluat activitatea după data de 22 decembrie 1989, dacă, prin hotărâre judecătorească, se constată că sunt aceeași persoană juridică cu cea desființată sau interzisă, precum și partidele politice a căror activitate a fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, dacă și-au reluat activitatea în condițiile legii.

(2) Ministerele, celelalte instituții publice ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv cele autonome sau independente, regiile autonome, companiile/societățile naționale, societățile comerciale cu capital de stat, precum și cele privatizate, potrivit legii, nu au calitatea de persoane îndreptățite și nu fac obiectul prezentei legi.

Art. 4. — (1) În cazul în care restituirea este cerută de mai multe persoane îndreptățite, dreptul de proprietate se constată sau se stabilește în cote-părți ideale, potrivit dreptului comun.

(2) De prevederile prezentei legi beneficiază și moștenitorii persoanelor fizice îndreptățite.

(3) Succesibilii care, după data de 6 martie 1945, nu au acceptat moștenirea sunt repuși de drept în termenul de acceptare a succesiunii pentru bunurile care fac obiectul prezentei legi. Cererea de restituire are valoare de acceptare a succesiunii pentru bunurile a căror restituire se solicită în temeiul prezentei legi.

Art. 5. — Nu sunt îndreptățite la restituire sau la alte măsuri reparatorii persoanele care au primit despăgubiri potrivit acordurilor internaționale încheiate de România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, enumerate în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 6. — (1) Prin *imobile*, în sensul prezentei legi, se înțelege terenurile, cu sau fără construcții, cu oricare dintre destinațiile avute la data preluării în mod abuziv, precum și bunurile mobile devenite imobile prin încorporare în aceste construcții, inclusiv terenurile fără construcții afectate de lucrări de investiții de interes public aprobate, dacă nu a început construcția acestora.

(2) Măsurile reparatorii privesc și utilajele și instalațiile preluate de stat sau de alte persoane juridice o dată cu imobilul, în afară de cazul în care au fost înlocuite, casate sau distruse.

Art. 7. — (1) De regulă, imobilele preluate în mod abuziv se restituie în natură.

(2) Dacă restituirea în natură este posibilă, persoana îndreptățită nu poate opta pentru măsuri reparatorii prin echivalent decât în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Art. 8. — (1) Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale. Până la adoptarea acestor reglementări este interzisă înstrăinarea imobilelor în cauză sau schimbarea destinației acestora.

CAPITOLUL II

Restituirea în natură sau măsuri reparatorii prin echivalent

Art. 9. — (1) Imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în posesia cui se află în prezent, se restituie în natură în starea în care se află la data cererii de restituire și libere de orice sarcini.

(2) În cazul imobilelor care aveau numai altă destinație decât aceea de locuință și care au fost demolate sau a căror restituire în natură, în tot sau în parte, nu este posibilă, restituirea prin măsuri reparatorii în echivalent se face prin acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, de acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital ori prin compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de deținător, cu acordul persoanei îndreptățite.

Art. 10. — (1) În situația imobilelor preluate în mod abuziv și demolate total sau parțial restituirea în natură se dispune pentru terenul liber și pentru construcțiile rămase nedemolate, urmând să se respecte documentațiile de urbanism legal aprobate, iar pentru construcțiile demolate și terenurile ocupate măsurile reparatorii se stabilesc prin echivalent.

(2) În cazul în care pe terenurile imobilelor preluate în mod abuziv s-au ridicat construcții, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămase liberă, urmând să se respecte documentațiile de urbanism legal aprobate.

(3) Se restituie în natură terenurile pe care s-au ridicat construcții neautorizate în condițiile legii după data de 1 ianuarie 1990, precum și construcții ușoare sau demontabile.

(4) În cazul imobilelor preluate în mod abuziv și distruse ca urmare a unor calamități naturale persoana îndreptățită beneficiază de restituirea în natură pentru terenul liber. Dacă terenul nu este liber, măsurile reparatorii pentru acesta se stabilesc în echivalent.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și imobilelor rechiziționate în baza Legii nr. 139/1940 și distruse în timpul războiului, dacă nu au primit despăgubiri.

(6) Valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilește potrivit actelor

normative în vigoare la data demolării, actualizată cu indicele inflației la data plății efective.

(7) Valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabilește potrivit actelor normative în vigoare.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (4) măsurile reparatorii în echivalent sunt cele prevăzute la art. 9 alin. (2), la alegerea persoanei îndreptățite.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (4), pentru imobilele care aveau numai altă destinație decât aceea de locuință măsurile reparatorii prin echivalent se stabilesc potrivit art. 9 alin. (2).

Art. 11. — (1) Imobilele expropriate și ale căror construcții nu au fost demolate se pot restitui integral în natură persoanelor îndreptățite, dacă nu au fost înstrăinate, cu respectarea dispozițiilor legale. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu indicele inflației.

(2) În cazul în care construcțiile expropriate au fost demolate parțial sau total, dar nu s-au executat lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, terenul liber se restituie în natură cu construcțiile rămase, iar pentru construcțiile demolate măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea este condiționată de rambursarea diferenței dintre valoarea despăgubirii primite și valoarea construcțiilor demolate, actualizată cu indicele inflației.

(3) În cazul în care construcțiile expropriate au fost integral demolate și lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă terenul parțial, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămase liberă, pentru cea ocupată de construcții noi și pentru cea necesară în vederea bunei utilizări a acestora măsurile reparatorii stabilindu-se în echivalent.

(4) În cazul în care lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcțional întregul teren afectat, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent pentru întregul imobil.

(5) Valoarea construcțiilor expropriate în vederea demolării se stabilește potrivit actelor normative în vigoare la data exproprierii și se actualizează cu indicele inflației la data plății efective.

(6) Valoarea terenurilor aparținând imobilelor expropriate în vederea demolării se stabilește potrivit actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4) valoarea măsurilor reparatorii în echivalent se stabilește prin scăderea valorii actualizate a despăgubirilor primite pentru teren, respectiv pentru construcții, din valoarea corespunzătoare a părții din imobilul expropriat — teren și construcții — care nu se poate restitui în natură, stabilită potrivit alin. (5) și (6).

(8) Pentru situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4) măsurile reparatorii prin echivalent constau în acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4), pentru imobilele care aveau numai altă destinație decât aceea de

locuință măsurile reparatorii prin echivalent se stabilesc potrivit art. 9 alin. (2).

Art. 12. — (1) În situația imobilelor preluate cu titlu valabil, deținute de stat, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică, dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu indicele inflației.

(2) Persoana îndreptățită poate opta, în situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul în care despăgubirea primită nu a fost corespunzătoare valorii imobilului, pentru completarea în echivalent a despăgubirii de la valoarea actualizată cu indicele inflației a despăgubirii primite până la valoarea corespunzătoare a imobilului.

(3) Valoarea corespunzătoare pentru construcții se stabilește potrivit prevederilor art. 11 alin. (5), iar cea pentru teren se stabilește potrivit prevederilor art. 11 alin. (6).

(4) Măsurile reparatorii prin echivalent pentru situațiile prevăzute la alin. (2) se stabilesc prin acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite.

Art. 13. — (1) În cazul imobilelor restituite prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească sunt aplicabile prevederile privind contractele de închiriere cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contractele de închiriere pentru imobilele restituite în natură, ocupate de misiunile diplomatice, oficiile consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România și de personalul străin al acestora, se prelungesc de drept pentru o perioadă de 5 ani, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului.

Art. 14. — (1) Dacă imobilul prevăzut la art. 13 alin. (1) face obiectul unui contract de concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune sau al unei operațiuni de leasing, persoana îndreptățită poate opta pentru restituirea în natură sau pentru măsuri reparatorii în echivalent.

(2) În situația opțiunii pentru restituirea în natură persoana îndreptățită se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare în contractele prevăzute la alin. (1), dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.

Art. 15. — (1) Contractele de închiriere prevăzute la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se vor încheia pentru o perioadă de 5 ani. În cazul în care chiriașului i se pune la dispoziție o altă locuință corespunzătoare, acesta este obligat să elibereze de îndată locuința ocupată.

(2) Neîncheierea noului contract de închiriere în cazul prevăzut la art. 9 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, cauzată de neînțelegerea asupra cuantumului chiriei cerute de proprietar sau de pretenția acestuia de restrângere a suprafeței locative pentru persoanele prevăzute la art. 32 alin. (1) din aceeași

ordonanță, atrage prelungirea de drept a contractului de închiriere până la încheierea noului contract.

(3) Pentru chiriașii persoane fizice din imobilele restituite în natură, precum și pentru cei din locuințele prevăzute la art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, ale căror venituri nete lunare pe membru de familie se situează între venitul mediu net lunar pe economie și dublul acestuia, nivelul maxim al chiriei nu poate depăși 25% din venitul net lunar pe familie. Dispozițiile art. 31 alin. (2) și ale art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care chiria astfel calculată este mai mică decât cea calculată potrivit art. 26—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, proprietarul este scutit de impozitul pe teren și clădire și este exonerat de răspundere pentru obligațiile ce îi revin pe durata contractului de închiriere respectiv.

(4) Pentru persoanele cu handicap, pentru persoanele prevăzute în Legea nr. 42/1990*) pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, republicată, cu modificările ulterioare, în Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările ulterioare, și în Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, la efectuarea schimbului obligatoriu prevăzut la cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 locuința oferită trebuie să asigure condiții de folosință similare celor existente în locuința deținută.

(5) Chiriașii ale căror contracte de închiriere nu s-au reînnoit pentru motivele prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 au prioritate la acordarea înlesnirilor prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor prevăzute de Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — (1) În situația imobilelor ocupate de unități bugetare din învățământ, din sănătate, așezăminte social-culturale sau de instituții publice, sedii ale partidelor politice legal înregistrate, de misiuni diplomatice, oficii consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România, precum și de personalul cu rang diplomatic al acestora, necesare în vederea continuării activităților de interes public, social-cultural sau obștesc, foștilor proprietari li se acordă măsuri reparatorii prin echivalent, în condițiile prezentei legi.

(2) Ministerele de resort, precum și celelalte instituții publice interesate vor propune, iar Guvernul va stabili prin hotărâre, imobilele care nu vor fi retrocedate în natură și pentru care se acordă măsuri reparatorii prin echivalent potrivit alin. (1).

(3) În cazul în care imobilul nu mai este necesar potrivit scopului legal stabilit, foștii proprietari care beneficiază de măsuri reparatorii prin echivalent, în cazurile prevăzute la alin. (1), vor fi notificați pentru a opta în viitor pentru

restituirea în natură. În aceste cazuri persoanele beneficiare de măsuri reparatorii vor restitui sumele primite sau echivalentul bunurilor ori serviciilor, actualizate cu rata inflației.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică imobilelor preluate fără titlu valabil.

(5) Litigiile se soluționează potrivit dreptului comun, cu celeritate.

Art. 17. — (1) Statul, precum și instituțiile publice, unitățile de învățământ sau așezămintele social-culturale, care ocupă imobilul cu contract de închiriere, au drept de preemțiune la cumpărarea acestuia.

(2) Acest drept se poate exercita, sub sancțiunea decăderii, în termen de 90 de zile de la data primirii notificării privind intenția de vânzare.

(3) Notificarea se face prin executorul judecătoresc, potrivit legii.

(4) Contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dreptului de preemțiune sunt lovite de nulitate.

Art. 18. — Măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent și în următoarele cazuri:

a) persoana îndreptățită era asociat la persoana juridică proprietară a imobilelor și a activelor la data preluării acestora în mod abuziv, cu excepția cazului în care persoana îndreptățită era unic asociat sau persoanele îndreptățite asociate erau membri ai aceleiași familii;

b) imobilul nu mai există la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția imobilelor distruse ca urmare a unor calamități naturale;

c) imobilul a fost transformat, astfel încât a devenit un imobil nou în raport cu cel preluat, dacă părțile nu au convenit altfel;

d) imobilul a fost înstrăinat fostului chiriaș cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare.

Art. 19. — (1) Persoanele care au primit despăgubiri în condițiile Legii nr. 112/1995 pot solicita numai restituirea în natură, cu obligația returnării sumei reprezentând despăgubirea primită, actualizată cu indicele inflației, dacă imobilul nu a fost vândut până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul în care persoana îndreptățită a optat pentru despăgubiri și imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 până la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea corespunzătoare a întregului imobil, teren și construcții. Dacă persoanele îndreptățite au primit despăgubiri, ele au dreptul la diferența dintre valoarea încasată, actualizată cu indicele inflației, și valoarea corespunzătoare a imobilului, care se acoperă prin acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau prin acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei fizice sau juridice îndreptățite. Dacă persoanei îndreptățite i s-a stabilit despăgubirea potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995 și nu a încasat-o, valoarea astfel stabilită i se va acorda în despăgubiri bănești, iar diferența până la valoarea

*) Legea nr. 42/1990 a fost abrogată prin art. 17 din Legea nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004.

corespunzătoare a imobilului se va acoperi prin acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau prin acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea acesteia.

(3) În cazul în care valoarea despăgubirii nu a fost încă stabilită potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, calculul și plata măsurilor reparatorii se vor stabili potrivit alin. (2).

(4) Persoanele îndreptățite care nu au formulat cereri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, precum și cele ale căror cereri au fost respinse ori nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi au dreptul de a formula o asemenea cerere în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL III

Proceduri de restituire

Art. 20. — (1) Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală ori o organizație cooperatistă este acționar sau asociat minoritar al unității care deține imobilul, dacă valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.

(3) În cazul primăriilor restituirea în natură sau prin echivalent către persoana îndreptățită se face prin dispoziția motivată a primarilor, respectiv a primarului general al municipiului București.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1) și (2), în cazul bunurilor deținute de o organizație cooperatistă, persoana îndreptățită poate opta și pentru măsuri reparatorii prin echivalent constând în compensare cu alte bunuri ori servicii sau despăgubiri bănești.

Art. 21. — (1) Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni* de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.

(2) Notificarea va cuprinde denumirea și adresa persoanei notificate, elementele de identificare a persoanei îndreptățite, elementele de identificare a bunului imobil solicitat, precum și valoarea estimată a acestuia.

(3) Notificarea va fi comunicată prin executorul judecătoresc de pe lângă judecătoria în a cărei circumscripție teritorială se află imobilul solicitat sau în a cărei circumscripție își are sediul persoana juridică deținătoare a imobilului. Executorul judecătoresc va înregistra notificarea și o va comunica persoanei notificate în termen de 7 zile de la data înregistrării.

(4) Notificarea înregistrată face dovada deplină în fața oricăror autorități, persoane fizice sau juridice, a respectării termenului prevăzut la alin. (1), chiar dacă a fost adresată altei unități decât cea care deține imobilul.

(5) Nerespectarea termenului de 6 luni* prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

Art. 22. — Actele doveditoare ale dreptului de proprietate, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate vor fi depuse ca anexe la notificare o dată cu aceasta sau în termen de cel mult 18 luni** de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 23. — (1) În termen de 60 de zile de la înregistrarea notificării sau, după caz, de la data depunerii actelor doveditoare potrivit art. 22 unitatea deținătoare este obligată să se pronunțe, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, asupra cererii de restituire în natură.

(2) Persoana îndreptățită are dreptul să susțină în fața organelor de conducere ale unității deținătoare cererea de restituire în natură. În acest scop ea va fi invitată în scris, în timp util, să ia parte la lucrările organului de conducere al unității deținătoare.

(3) Decizia sau, după caz, dispoziția motivată se comunică persoanei îndreptățite în termen de cel mult 10 zile de la data adoptării.

(4) Decizia sau, după caz, dispoziția de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietății persoanei îndreptățite asupra acestuia, are forța probantă a unui înscris autentic și constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.

(5) Decizia sau, după caz, dispoziția prevăzută la alin. (4) trebuie pusă în executare în termen de 3 ani de la data primirii ei de către persoana îndreptățită.

(6) Prevederile alin. (1)–(5) sunt aplicabile și dispozițiilor emise de primari potrivit art. 20 alin. (3).

Art. 24. — (1) Dacă restituirea în natură nu este aprobată sau nu este posibilă, după caz, deținătorul imobilului este obligat ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 23 alin. (1) să facă persoanei îndreptățite o ofertă de restituire prin echivalent, corespunzătoare valorii imobilului.

(2) În cazul imobilelor cu destinația de locuințe, dacă restituirea în natură nu este posibilă, oferta de restituire prin echivalent se poate face sub forma unor despăgubiri bănești. Persoana îndreptățită poate opta pentru celelalte forme de restituire prin echivalent, corespunzătoare valorii imobilului.

(3) În termen de 60 de zile de la primirea ofertei persoana îndreptățită este obligată să răspundă în scris dacă acceptă sau refuză oferta. Lipsa răspunsului scris echivalează cu neacceptarea ofertei.

(4) Dacă oferta acceptată constă în bunuri imobile, sunt aplicabile prevederile art. 23 alin. (4).

(5) Dacă oferta acceptată constă în bunuri mobile sau servicii, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun în materie, după caz.

*) Termenul de 6 luni a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001.

**) Termenul precizat a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2003.

(6) Dacă oferta acceptată constă în titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau, după caz, în acțiuni, persoana îndreptățită va urma procedura prevăzută la cap. IV.

(7) Dacă oferta este refuzată potrivit alin. (3), persoana îndreptățită poate ataca în justiție decizia prevăzută la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(8) Competența de soluționare revine secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare. Hotărârea tribunalului este supusă căilor legale de atac.

Art. 25. — (1) Dispozițiile art. 23 sunt aplicabile și în situația în care persoana juridică notificată deține numai în parte bunurile imobile solicitate. În această situație persoana juridică deținătoare va emite decizia motivată de retrocedare numai pentru partea din imobil pe care o deține.

(2) Persoana juridică notificată va comunica persoanei îndreptățite toate datele privind persoana fizică sau juridică deținătoare a celeilalte părți din imobilul solicitat. Totodată va anexa la comunicare și copii de pe actele de transfer al dreptului de proprietate sau, după caz, de administrare. În cazul în care nu deține aceste date persoana juridică notificată va comunica acest fapt persoanei îndreptățite.

(3) Comunicarea prevăzută la alin. (2) și, după caz, actele anexate vor fi transmise persoanei îndreptățite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) Termenul de 6 luni*) prevăzut la art. 21 alin. (1) curge în acest caz de la data primirii comunicării prevăzute la alin. (3).

(5) Dispozițiile alin. (2), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care unitatea notificată nu deține nici măcar în parte imobilul solicitat, dar comunică persoanei îndreptățite datele de identificare a unității deținătoare.

(6) Dispozițiile art. 24 se aplică în mod corespunzător.

Art. 26. — (1) În cazul în care persoana îndreptățită nu cunoaște deținătorul bunului imobil solicitat, notificarea se va trimite primăriei în a cărei rază se află imobilul, respectiv Primăriei Municipiului București. Termenul de 6 luni*) prevăzut la art. 21 alin. (1) curge, după caz, de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de la data primirii comunicării prevăzute la art. 25 alin. (3).

(2) În termen de 30 de zile primăria notificată este obligată să identifice unitatea deținătoare și să comunice persoanei îndreptățite elementele de identificare a acesteia.

(3) În cazul în care unitatea deținătoare nu a fost identificată, persoana îndreptățită poate chema în judecată statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 90 de zile de la data la care a expirat termenul prevăzut la alin. (1), dacă nu a primit comunicarea din partea primăriei, sau de la data comunicării, solicitând restituirea în natură sau, după caz, măsuri reparatorii prin echivalent în formele prevăzute de prezenta lege.

Art. 27. — (1) Pentru imobilele preluate cu titlu valabil, evidențiate în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale, persoana

îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, constând în bunuri ori servicii, acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital sau titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, corespunzătoare valorii imobilelor solicitate.

(2) Notificarea prin care se solicită restituirea potrivit alin. (1) se adresează instituției publice implicate care a efectuat privatizarea — Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului**), ministerul de resort, autoritatea administrației publice locale — în a cărei rază este sau era situat imobilul, indiferent de valoarea acestuia.

(3) În situația bunurilor imobile preluate cu titlu valabil, înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administrației publice centrale sau locale, persoana îndreptățită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz măsurile reparatorii în echivalent sunt cele prevăzute la art. 9 alin. (2), la alegerea persoanei îndreptățite.

(4) Pentru imobilele preluate cu titlu valabil, care au fost deținute de o organizație cooperatistă și au fost înstrăinate de aceasta cu respectarea legii, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii în echivalent constând în bunuri ori servicii sau despăgubiri bănești. Notificarea se adresează organizației cooperatiste care a deținut imobilul, indiferent de valoarea acestuia.

Art. 28. — (1) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptățite organele de conducere ale instituției publice implicate în privatizare, prevăzută la art. 27 alin. (2), respectiv ale organizației cooperatiste prevăzute la art. 27 alin. (4), vor stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată valoarea și modalitatea măsurilor reparatorii corespunzătoare convenite prin negociere.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit numai la cererea persoanei îndreptățite, în vederea completării dovezilor necesare, sau în caz de imposibilitate a prezentării persoanei îndreptățite, dovedită cu înscrisuri. Prolungirea termenului în vederea completării dovezilor necesare nu poate depăși 18 luni de la data înregistrării notificării, sub sancțiunea soluționării cererii pe baza actelor doveditoare existente la dosar.

Art. 29. — Decizia sau, după caz, dispoziția motivată a organului de conducere al instituției publice implicate în privatizare, respectiv al organizației cooperatiste, se va emite pe baza avizului organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice și se va comunica persoanei îndreptățite în termen de 15 zile de la data adoptării. Dispozițiile art. 23 alin. (4) se aplică în mod corespunzător. Organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice vor emite avizul, cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de prezenta lege.

Art. 30. — (1) În termen de 6 luni de la primirea deciziei sau, după caz, a dispoziției motivate care conferă dreptul de a primi titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare persoana îndreptățită este obligată să solicite Ministerului Finanțelor Publice eliberarea acestor titluri, sub sancțiunea diminuării valorii stabilite cu 10% în caz de întârziere.

*) Termenul a fost prelungit. A se vedea nota de subsol de la art. 21 alin. (1).

**) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 23 aprilie 2004, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004.

(2) În termen de 3 luni de la primirea cererii persoanei îndreptățite Ministerul Finanțelor Publice este obligat să elibereze titlurile de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, garantate de stat, sub sancțiunea plății unor penalități de întârziere de 0,1% pe zi din valoarea sumei totale.

Art. 31. — (1) Dacă în termenul stabilit la art. 28 alin. (1) nu s-a convenit asupra valorii corespunzătoare și asupra modalităților de acordare a măsurilor reparatorii, se va încheia un proces-verbal de divergență.

(2) În termen de 6 luni de la data procesului-verbal de divergență persoana îndreptățită se poate adresa secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul persoanei juridice cu care este în litigiu, sub sancțiunea pierderii dreptului la măsurile reparatorii prevăzute de prezenta lege.

(3) Cererea se va judeca cu celeritate. La primirea cererii se va fixa un prim termen cu citarea părților în camera de consiliu, la care se va dispune efectuarea unei expertize având ca obiect stabilirea valorii corespunzătoare a imobilului în vederea acordării măsurilor reparatorii prin echivalent și se va desemna un expert tehnic sau contabil, după caz. Valoarea corespunzătoare a imobilului va fi stabilită numai pe bază de expertiză, care va ține seama și de sarcinile bunului, atât la preluare, cât și la restituire.

(4) Dacă persoana îndreptățită optează prin cerere pentru titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, va fi citat în cauză și Ministerul Finanțelor Publice.

(5) Hotărârea tribunalului este supusă căilor legale de atac.

(6) În cazul în care persoana îndreptățită a optat în cererea adresată justiției pentru acțiuni, prin hotărâre judecătorească instanța va constata valoarea corespunzătoare stabilită prin expertiză și va obliga instituția publică implicată în privatizare să emită o decizie sau, după caz, o dispoziție motivată în temeiul căreia persoana îndreptățită va primi acțiuni.

(7) Dacă persoana îndreptățită a optat în cerere pentru titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, prin hotărâre judecătorească instanța va constata valoarea corespunzătoare stabilită prin expertiză și va obliga Ministerul Finanțelor Publice să emită titlurile respective.

Art. 32. — (1) Persoanele care aveau calitatea de asociat al persoanelor juridice naționalizate prin Legea nr. 119/1948 sau prin alte acte normative au dreptul la măsuri reparatorii constând în acțiuni acordate cu precădere la societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naționalizate sau cu prioritate la o altă societate comercială tranzacționată pe piața de capital.

(2) De prevederile alin. (1) nu beneficiază persoanele fizice sau juridice care au primit despăgubiri până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile art. 5.

(3) Acțiunile se vor acorda, la cererea persoanei îndreptățite, de către instituția publică implicată în privatizarea societății comerciale menționate la alin. (1).

(4) Recalcularea valorii acțiunilor se face de către instituția publică implicată în privatizare în baza valorii activului net din ultimul bilanț contabil, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau înregistrat la registrul comerțului înaintea naționalizării, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca Națională a României și a indicelui inflației stabilit de Institutul Național de Statistică.

(5) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Banca Națională a României va stabili coeficientul de actualizare a valorii leului de la data de 11 iunie 1948 până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptățite sau în termenul prelungit conform art. 28 instituția publică implicată în privatizare va stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată valoarea recalculată a acțiunilor.

(7) Dacă persoana îndreptățită solicită acțiuni, instituția publică implicată în privatizare va stabili în urma negocierii, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, societățile comerciale și numărul de acțiuni corespunzătoare valorii recalculate.

(8) Persoana îndreptățită poate negocia cu instituția publică implicată în privatizare și alte forme de măsuri reparatorii în echivalent.

Art. 33. — (1) În situația imobilelor pentru care la art. 10 și 11 a fost stabilită restituirea în echivalent persoana îndreptățită adresează notificarea prevăzută la art. 21 alin. (1) primăriei în a cărei rază s-a aflat imobilul, respectiv Primăriei Municipiului București.

(2) Măsurile reparatorii în echivalent se stabilesc prin dispoziție motivată a primarului, respectiv a primarului general al municipiului București, cu avizul organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, dat în urma verificării condițiilor de fond și de formă prevăzute de prezenta lege.

(3) Dispozițiile art. 21—26 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Măsuri reparatorii prin echivalent sub formă de titluri de valoare nominală sau de acțiuni

Art. 34. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice privind emiterea, înregistrarea și utilizarea titlurilor de valoare nominală.

(2) Titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice conform art. 30 alin. (2) pot circula pe piață și pot fi folosite exclusiv în procesul de privatizare.

(3) Instituțiile publice implicate în privatizare, precum și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului*) sunt obligate să primească în plată titlurile de valoare nominală prevăzute la alin. (2) pentru cumpărarea de acțiuni și active ale societăților comerciale în curs de privatizare.

(4) Termenul de valorificare a titlurilor de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare este de cel mult 7 ani de la data emisiunii titlului, la valoarea actualizată în raport cu indicele inflației.

*) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 23 aprilie 2004, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004.

(5) În vederea asigurării surselor pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent sub formă de titluri de valoare nominală și prin acțiuni, se rezervă o cotă de până la 20% din capitalul social de la societățile sau companiile naționale rezultate din reorganizarea regiilor autonome. Stabilirea cotelor și alocarea titlurilor de valoare nominală sau, după caz, a acțiunilor se fac potrivit normelor metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 35. — (1) În cazul în care măsurile reparatorii în echivalent se fac prin acțiuni persoana îndreptățită se adresează uneia dintre instituțiile publice implicate în privatizare, prevăzute la art. 27 alin. (2), cu o cerere, în termen de 60 de zile de la primirea deciziei sau, după caz, a dispoziției motivate.

(2) Instituția publică implicată în privatizare este obligată ca în termen de 60 de zile de la data primirii cererii să invite persoana îndreptățită pentru a negocia măsurile reparatorii în echivalent.

CAPITOLUL V

Măsuri reparatorii prin echivalent sub formă de despăgubiri bănești

Art. 36. — (1) Despăgubirile bănești se acordă conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Notificările prin care persoana îndreptățită solicită acordarea de despăgubiri bănești sau optează pentru despăgubiri bănești se adresează prefecturii în a cărei rază se află ori s-a aflat imobilul preluat abuziv, în termenul și în condițiile reglementate de art. 21.

(3) În cazul în care persoana îndreptățită a solicitat restituirea în natură, dar aceasta nu a fost aprobată sau nu este posibilă, potrivit legii, unitatea deținătoare sau, după caz, primăria va transmite decizia, respectiv dispoziția privind oferta de acordare a despăgubirilor bănești, prefecturii în a cărei rază acestea își au sediul, în termen de 60 de zile de la primirea notificării. Dacă valoarea imobilului s-a stabilit prin expertiză, se va anexa și o copie de pe expertiză, iar dacă oferta nu a fost acceptată și persoana îndreptățită s-a adresat instanței, se va face această mențiune.

(4) În cazul în care nu s-a efectuat o expertiză pentru stabilirea valorii imobilului, decizia sau, după caz, dispoziția menționată la alin. (2) va cuprinde în mod obligatoriu valoarea estimativă a acestuia.

Art. 37. — După centralizarea notificărilor și a ofertelor de acordare a despăgubirilor bănești prefecturile vor transmite centralizatoarele, împreună cu materialele primite, Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 38. — Pentru evaluarea despăgubirilor bănești care urmează să fie acordate persoanelor îndreptățite, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi se va constitui prin decizie a primului-ministru o comisie interministerială formată din 2—3 reprezentanți ai Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 39. — Secretariatul comisiei interministeriale se asigură de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 40. — Pe baza evaluării despăgubirilor bănești, în termen de un an de la expirarea termenului de 6 luni*) prevăzut de lege pentru depunerea notificărilor, prin lege specială se vor reglementa modalitățile, cuantumul și procedurile de acordare a despăgubirilor bănești, care pot fi plafonate.

CAPITOLUL VI

Răspunderi și sancțiuni

Art. 41. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă sau penală.

Art. 42. — Exercițarea abuzivă a dreptului de a depune notificări în vederea restituirii de imobile în temeiul prezentei legi atrage răspunderea civilă pentru pagubele pricinuite.

Art. 43. — Fapta de a notifica persoana juridică deținătoare a imobilului, știind că nu este îndreptățit potrivit prezentei legi la măsuri reparatorii, în scopul de a împiedica încheierea actelor juridice de înstrăinare a acestuia sau a actelor juridice în cadrul procesului de privatizare, dacă s-a pricinuit o pagubă, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 44. — (1) Emiterea deciziei sau a dispoziției de restituire în lipsa actelor doveditoare a dreptului de proprietate, a calității de moștenitor al fostului proprietar sau, după caz, a calității de asociat al persoanei juridice proprietare a imobilului preluat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și emiterea deciziei sau a dispoziției de restituire în lipsa dovezilor privind îndreptățirea persoanelor juridice prevăzute la art. 3 lit. c) de a obține măsuri reparatorii.

Art. 45. — Dacă infracțiunile prevăzute la art. 288—293 din Codul penal sunt săvârșite în cadrul procedurilor de restituire a imobilelor stabilite prin prezenta lege, minimul și maximul special al pedepsei închisorii se majorează cu 2 ani.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 46. — (1) Distrugerile și degradările cauzate imobilelor care fac obiectul prezentei legi după intrarea în vigoare a acesteia și până în momentul predării efective către persoana îndreptățită cad în sarcina deținătorului imobilului.

(2) Deținătorul imobilului, în prezența persoanei îndreptățite, va încheia un proces-verbal privind starea de fapt a imobilului, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.

(3) În cazul nerespectării de către deținătorul imobilului a termenului prevăzut la alin. (2), persoana îndreptățită se poate adresa executorului judecătoresc, care va întocmi procesul-verbal privind situația reală a imobilului.

(4) În vederea recuperării cheltuielilor suportate de persoana îndreptățită pentru întocmirea procesului-verbal privind situația de fapt a imobilului prin executorul judecătoresc copia legalizată de pe procesul-verbal constituie titlu executoriu împotriva deținătorului imobilului.

*) Termenul de 6 luni a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001.

Art. 47. — (1) Imobilele care în urma procedurilor prevăzute la cap. III nu se restituie persoanelor îndreptățite rămân în administrarea deținătorilor actuali.

(2) Imobilele cu altă destinație decât cea de locuință, prevăzute la alin. (1), se pot înstrăina potrivit legislației în vigoare. Deținătorii cu titlu valabil la data intrării în vigoare a prezentei legi au drept de preemțiune.

(3) Imobilele cu destinația de locuințe, prevăzute la alin. (1), pot fi înstrăinate potrivit legislației în vigoare, chiriașii având drept de preemțiune.

(4) Sumele încasate ca urmare a vânzării imobilelor prevăzute la alin. (3) vor alimenta fondul prevăzut la art. 13 alin. 6 din Legea nr. 112/1995.

Art. 48. — (1) Chiriașii cărora, în temeiul prevederilor art. 9 alin. 1—4 din Legea nr. 112/1995, li s-au vândut, cu respectarea prevederilor acestei legi, apartamentele în care locuiau au dreptul să le înstrăineze sub orice formă înainte de împlinirea termenului de 10 ani de la data cumpărării numai persoanei îndreptățite, fost proprietar al acelei locuințe.

(2) Prețul vânzării nu poate fi mai mare decât valoarea actualizată a prețului plătit de chiriaș la cumpărarea locuinței în baza Legii nr. 112/1995, cu excepția situațiilor când părțile convin altfel.

(3) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana îndreptățită trebuie să notifice chiriașului dobânditor intenția de a cumpăra locuința și adresa unde poate fi găsită.

(4) Persoana îndreptățită care a primit despăgubiri bănești pentru imobil este obligată să restituie statului, dacă este cazul, diferența dintre valoarea despăgubirilor primite și prețul de cumpărare plătit fostului chiriaș, actualizate.

Art. 49. — (1) Persoanele cărora li s-a restituit în natură un imobil cu destinația de locuință și care dețin cu chirie în aceeași localitate o locuință din fondul locativ de stat sunt obligate să pună la dispoziție primăriei această locuință la data mutării efective în imobilul restituit. Locuințele din fondul locativ de stat eliberate se constituie într-un fond locativ special destinat chiriașilor din imobilele restituite foștilor proprietari.

(2) Familiilor cu mijloace financiare situate sub nivelul venitului minim pe economie, invalizilor, pensionarilor și persoanelor cu handicap li se vor asigura locuințe sociale construite dintr-un fond constituit în cotă de 2% din sumele obținute din privatizare și care va fi prevăzut anual în legea bugetului de stat.

Art. 50. — (1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.

(3) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele

prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în aceste cazuri.*)

(4) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an**) de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 51. — (1) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea acestei legi, renunțând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.

(2) În cazul acțiunilor formulate potrivit art. 50 și 52, procedura de restituire începută în temeiul prezentei legi este suspendată până la soluționarea acelor acțiuni prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Persoana îndreptățită va înștiința de îndată persoana notificată, potrivit art. 21 alin. (1).

(3) În cazul în care persoanei îndreptățite i s-a respins, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, acțiunea privind restituirea în natură a bunului solicitat, termenul de notificare prevăzut la art. 21 alin. (1) curge de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

Art. 52. — Persoanele îndreptățite, precum și persoanele vătămate într-un drept al lor, cărora până la data intrării în vigoare a prezentei legi li s-au respins, prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, acțiunile având ca obiect bunuri preluate în mod abuziv de stat, de organizații cooperatiste sau de orice alte persoane juridice, pot solicita, indiferent de natura soluțiilor pronunțate, măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent, în condițiile prezentei legi.

Art. 53. — (1) Chiriașii au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile.

(2) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat cu titlu valabil, obligația de despăgubire prevăzută la alin. (1) revine persoanei îndreptățite.

(3) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu valabil, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare.

(4) Valoarea despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se stabilește pe bază de expertiză.

(5) Prin *îmbunătățiri*, în sensul prezentei legi, se înțelege cheltuielile necesare și utile. Quantumul despăgubirilor se stabilește la valoarea actualizată a cheltuielilor, scăzându-se gradul de uzură al îmbunătățirilor, în raport cu durata de viață normală a acestora, care se suportă de chiriași.

Art. 54. — Secretarii unităților administrativ-teritoriale vor lua măsuri pentru conservarea tuturor dosarelor constituite de comisiile de aplicare a Legii nr. 112/1995, vor elibera, la cerere, copii de pe actele existente la dosar și vor da relațiile solicitate de persoanele îndreptățite.

*) Textul acestui alineat a fost declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002.

**) Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001.

Art. 55. — (1) Cererile sau acțiunile în justiție, precum și transcrierea sau intabularea titlurilor de proprietate, legate de aplicarea prevederilor prezentei legi și de bunurile care fac obiectul acesteia, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Cererile sau acțiunile în justiție privind restituirea prețului actualizat plătit de chiriașii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu eludarea prevederilor Legii nr. 112/1995, au fost desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sunt scutite de taxe de timbru.

(3) Restituirea prețului actualizat plătit de chiriașii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu eludarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările și completările ulterioare, au fost desființate prin hotărâri

judecătorești definitive și irevocabile se face de către Ministerul Finanțelor Publice din fondul extrabugetar constituit în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.

Art. 56. — În vederea organizării executării prevederilor prezentei legi, Guvernul este abilitat să emită norme metodologice de aplicare unitară a acesteia.

Art. 57. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

A se vedea și titlul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând acordurile încheiate de România cu alte state privind reglementarea problemelor financiare în suspensie

a) Acord între România și Republica Austria, semnat la București la 3 iulie 1963, intrat în vigoare la 27 aprilie 1965, ratificat prin Decretul nr. 784 din 31 decembrie 1963, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 31 decembrie 1963;

b) Acord între Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Regatului Belgiei și Marelui Ducat de Luxemburg, pe de altă parte, semnat la București la 13 noiembrie 1970, intrat în vigoare la 9 septembrie 1971, aprobat prin H.C.M. nr. 197 din 2 martie 1971;

c) Acord între România și Regatul Danemarcei, semnat la București la 17 martie 1960, intrat în vigoare la 12 septembrie 1960, ratificat prin Decretul nr. 173/1960, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 8 din 17 iunie 1960;

d) Acord între România și Republica Franceză, semnat la București la 9 februarie 1959, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin H.C.M. nr. 353 din 25 martie 1959;

e) Acord între România și Grecia, semnat la Atena la 2 septembrie 1966, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin Decretul nr. 956 din 30 noiembrie 1966, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 76 din 6 decembrie 1966;

f) Acord între România și Guvernul Italiei, semnat la Roma la 23 ianuarie 1968, intrat în vigoare la 7 martie 1972, ratificat prin Decretul nr. 569 din 4 iulie 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 91 din 10 iulie 1968;

g) Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, semnat la Londra la 10 noiembrie 1960, intrat în vigoare la data semnării;

h) Acord între România și Regatul Norvegiei, semnat la București la 21 mai 1964, intrat în vigoare la 5 aprilie 1966, ratificat prin Decretul nr. 425 din 5 iulie 1965, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 22 din 9 iulie 1965;

i) Acord între Guvernul României și Guvernul Regal al Olandei, semnat la Haga la 8 mai 1967, intrat în vigoare la 31 iulie 1967, aprobat prin H.C.M. nr. 1.645 din 13 iulie 1967;

j) Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia, semnat la București la 22 iunie 1965, intrat în vigoare la 15 martie 1967, ratificat prin Decretul nr. 623 din 19 august 1965, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 28 din 20 august 1965;

k) Acord între Guvernul României și Guvernul Canadei, semnat la Ottawa la 13 iulie 1971, intrat în vigoare la 14 decembrie 1971, ratificat prin Decretul nr. 373 din 18 octombrie 1971, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 136 din 27 octombrie 1971;

l) Acord între România și Statele Unite ale Americii, semnat la Washington la 30 martie 1960, intrat în vigoare la data semnării;

m) orice alte asemenea acorduri încheiate de România cu alte state privind reglementarea problemelor financiare în suspensie.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 015326